

Moses, Jesus och Paulus – hela Bibeln har samma budskap

Predikan i Korskyrkan Mölndal 20120108

Rom 1:16 ff Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft som räddar var och en som tror, juden främst men också greken I evangeliet uppenbaras nämligen en rättfärdighet från Gud, genom tro till tro, som det står skrivet: Den rättfärdige skall leva genom tron. Ty Guds vrede uppenbaras från himlen och drabbar all gudlöshet och orätt hos de människor som håller sanningen fången i orättfärdighet. Ty alltsedan världens skapelse har hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomlighet kunnat uppfattas i hans verk och varit synliga. Därför finns det inget försvar för dem de har haft kunskap om Gud men inte ärat honom som Gud eller tackat honom. Deras tankemöda ledde dem ingenstans, och deras oförståndiga hjärtan förmörkades De ville gälla för visa, men blev till dårar

Syftet med denna predikan är att peka på Bibeln som en helhet. Jag har valt att lyfta fram hur Moseböckerna pekar framåt i tiden på Jesus, att Jesus är uppfyllelsen av profetierna och att Paulus i sin undervisning förtydligar Jesu uppdrag och förklarar försoningen. Detta är ett stort ämne. Fast denna predikan är lite längre än vanligt, så är det bara en liten del av ämnet som kan tas upp här.

När Mose med stor tvekan ställt sig till Guds förfogande som ledare och förmedlare av Guds vilja till folket ber han om att få se Guds vägar d.v.s. lära känna Gud och Guds vilja.

2 Mos 33:12 ff Och Mose sade till Herren: "...Du har ändå sagt: "Jag känner dig vid namn, och du har funnit nåd för mina ögon." Om jag alltså har funnit nåd för dina ögon, så låt mig se dina vägar och lära känna dig. Jag vill ju finna nåd för dina ögon. Herren svarade Mose: "Vad du nu har begärt skall Jag också göra. Ty du har funnit nåd för Mina ögon, och Jag känner dig vid namn."

1. Bibeln handlar om vad Gud vill.

Det är svårt att förstå Guds vilja. Han verkar både vilja det goda och det onda tycker många. Han har gett oss tio Guds bud, morallagar och kärleksbud. Vi får inte döda varandra, eller stjäla. Ändå verkar det vid ett ytligt betraktande som om Gud vill att människor skall slå ihjäl och bedra varandra. Då har man missat huvudbudskapet om att Gud vill kärlek och förlåtelse. Hur kan det bli så? Det handlar om vad Gud verkligen vill, Hans **fullkomliga vilja** och vad **Han tillåter** pga att vi inte vill veta av Hans fullkomliga vilja.

Vi vet att de första människorna lurades av Satan till att göra uppror mot Gud, de trodde att de kunde vara som Gud och kunna det som Gud kunde. Detta uppror gjorde att Gud tillät dem att göra valen i livet på egen hand. De fick lämna den ombonade Paradistillvaron och på egen hand ta tag i de problem som ett liv utanför Guds välsignelse innebär. Det var inte Guds vilja, men människornas val innebar att Gud tillät det. Det finns en hemlighet i att kärlek inte kan påtvingas någon, Guds fullkomliga vilja måste göras frivilligt och av hjärtat - inte med tvång! Gamla Testamentet har många exempel på detta. Utryckt från sina sammanhang kan en hel del I GT missuppfattas och användas fel.

När Jesus undervisar använder han Mose och profeterna, men han visar genom sitt liv och det han säger att man hade missuppfattat delar i GT. GT innehåller konsekvenser för olika synder som knappast bokstavligt innebär rättskipningen. Inte slår man som i ett exempel ihjäl sin son för att han är olydig. Budskapet var - fostra dina barn, sätt gränser. Däremot hände det att man under perioder praktiserade dödsstraff för vissa moralöverträdelser - och där var kvinnorna utsatta. Jesus ändrade inte på grundbudskapet och budorden, men han visade på att synden var värt straffet, men ingen var syndfri. *"Den som är utan synd kastar första stenen."* Det var inte fel på buden, de hade ett syfte, men det var fel på praktiserandet av konsekvenserna. Jesus presenterar på nytt nåden och omvändelsen som Guds metod för upprättelse.

Paulus förtydligar detta. I hans "programförklaring" i Romarbrevet betonas att den stora synden är att inte ge Gud äran för livet och det vi har omkring oss. Att inte acceptera Guds existens och skaparkraft leder till ett liv utan Gud, i synd, omoral, inte minst betonar Paulus hur detta leder till upplösning av de normer vi människor fått för att livet skall fungera, i familj och samhälle. Men han betonar - Gud styr över konsekvenserna. Det är inte vår uppgift att döma. Det finns nåd att få. Det som var värt straff har Jesus tagit på sig i försoningen. Det handlar om att inse sin skuld och synd och vända om. För oss kristna är det enligt Paulus det värsta vi kan göra att acceptera att det är rätt att leva i dessa synder som ju är uppror mot Gud och skapelsetanken. Hela Bibeln är full av berättelser om denna konsekvens av synden.

Lev nära Gud så lindras syndens konsekvenser, du får beskydd.

Lev i upproret, i synden, då har du valt att stå utanför Guds beskydd.

Gud verkar i historien. Slutsumman blir den Gud har tänkt, men våra enskilda val i livet ger personliga konsekvenser i våra liv, för familjer, för församlingar, nationer och internationella händelser.

2. Jesus och Paulus

Paulus förklarar: Alla har syndat

"Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem. Honom har Gud, genom hans blod, ställt fram som en nådastol (försoningsmedel), att tas emot genom tron. Så vill han visa sin rättfärdighet, eftersom han hade lämnat ostraffade de synder som förut blivit begångna, under tiden för Guds tålmod. I den tid som nu är vill han visa sin rättfärdighet: att han själv är rättfärdig, när han förklarar den rättfärdig som tror på Jesus." (Rom 3:23-26)

Moses igen

Gud försökte genom Mose och GT:s profeter få Israel att förstå att man inte kan få Guds nåd utan syndabekännelse och omvändelse. Jesaja uttrycker det: "Det offer som behagar Gud är främst ett förkrossat hjärta". GT:s offerkult fungerade inte för att utplåna folkets skuld. Något nytt skulle komma. Försoningen genom Jesus tolkas i Nya Testamentet i ljuset av GT - som uppfyllelse. Jesus har gjort det slutgiltiga offret för synden - skänker fullständig förlåtelse.

I 3 Mos 15:3-28 berättas om försoningsdagen, när Israels barn skulle renas genom en offerhandling som skulle gälla hela folket. All synd och orenhet skulle utplånas. Man tog in försoningsblodet in i templet allra heligaste. Man utsåg ett annat djur till syndabock och den blev föremål för översteprästens bekännelse av allas synder och skickades ut i öknen.

Försoningsdagen förebildar Jesus offer på Golgata. (Hebr 9:9-18).

Jesus - överstepräst, utan synd, går in i den himmelska helgedomen med sitt eget blod, bär folkets synd. Gud ville att allt skulle bli bra mellan Honom och människan. Därför erbjuds vi ett frikännande - nåd för det onda som vi ställt till med. Är du Guds barn - så är du frikänd. Ingen fällande dom, därför att Jesus tagit din skuld. Acceptera Guds utsträckta hand genom Jesus. Ta emot, börja leva nära Herren, leva i Hans kärlek, leva i nåden d.v.s bli en förmedlare av den nåd du själv fått till andra människor.

Jesus pekar på synd som förorening

Mark 7:21-23 Ty inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren. Joh 8:34 Jesus svarade: "Sannerligen, jag säger er: var och en som syndar är slav under synden."

3. Vad gör då Gud genom försoningen?

Gud lade inte straffet på någon annan. Han tog det på sig själv! Jesus är inte en människa som blivit Gud – Jesus är Gud som kommit till oss som människa! Jesu lidande är alltså Guds lidande. Det är därför Paulus kan säga att Gud "köpt" människor "med sitt eget blod" (Apg 20:28). Det är Gud själv som tar straffet på sig för vår synd.

Korset visar oss att Gud själv kommer in i vårt lidande och tar våra synder på sig. Trots att Jesus var oskyldig gjordes Han till "ett med synden för vår skull". På korset förändras mörker till ljus, död till liv, hat till kärlek, splittring till sammanhållning, helvete till himmel. Jesus uppstod. Han är här för att gå emot ondskan och göra oss fria. Den Gud som älskar oss så enormt har yttersta makten i Universum. Bibeln säger att Jesus som Guds Son "är utstrålningen av Hans härlighet och en avbild av Hans väsen och bär allt med kraften i sitt Ord". På korset verkade Jesus inte kraftfull. Torterad, övergiven, hjälplös. Men ändå var det vid det tillfället som Guds kraft frigjordes. När Jesus hängde på korset förkroppsligade Han två motsatta krafter - en negativ som var våra synder och en positiv kraft som var Guds kärlek. I honom möttes all världens ondska och all Guds godhet. Jesus besegrar ondskan och Guds kärleks frälsande kraft frigjordes för dem som ber om den. Jesu död blir därför en mötesplats mellan Gud och människa. Där finns Guds sanna karaktär, rättvisa, helighet och kärlek – och där är människan sann mot Gud och erkänner sin synd. Genom tron blir Jesu död beviset för och medlet genom vilket vi tar emot Guds förlåtelse. Det är denna tro och erfarenhet som gjort ett avrättningsredskap – korset – till den kristna trons främsta symbol. (Citat delvis från R Bonnke "Från Minus till Plus").

Denna händelse är Bibelns röda tråd från 1 Mosebok till Uppenbarelseboken.

4. Moses, Jesus och Paulus var föredömen för sina efterföljare.

Alla tre visar med sina liv och sitt ledarskap kärlek och omsorg om sina efterföljare. Mose utsatte sig för livsfara för folkets skull vid många tillfällen. Jesus utövade sitt ledarskap osjälviskt, med självuppgiffringar. Kristus ledarskap skall likna Jesu stil, inte för att visa oss duktiga, utan ett kristet ledarskap är tjänande. Jesus använde inte sin makt på ett själviskt sätt, han exploaterade och dominerade inte på ett negativt sätt till sin egen fördel. Jesus såg till att det fanns efterföljare med kvalitet och god karaktär. Han lärjungar fick finna sig i att de fick se sina egna svagheter för att kunna bearbeta dem.

Mark 10:42-45 Då kallade Jesus dem till sig och sade: "Ni vet att de som anses vara folkens ledare uppträder som herrar över dem och folkets stormän härskar över dem. Men så är det inte hos er, utan den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er skall vara allas slav. Ty Människosonen har inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.

Mod att utmana

Jesus var oerhört modig. Det fanns ingen yttrandefrihet på hans tid, ändå vågade han utmana etablissemangen. Man var bundna till att följa grupptricket i samhället. För Jesus var inga traditioner eller auktoriteter låsta eller för heliga att inte kunna ifrågasättas. Han pekade på vad Guds vilja var.

Mod att vara svag

Han beblandade sig med sådana en renlärig inte kunde umgås med, han ville inte ha människors beundran, utan proklamerade ett Guds rike där den svaga är stark, styrkan är rättfärdig och rättfärdigheten är kärleksfull och medkännande. Men han var sträng i sin bedömning av hyckleri och avslöjade falska ledares orättfärdighet.

När det gäller Paulus är Timotheusbreven bra exempel på att han fungerade som mentor för sina efterföljare

Paulus visar också mod i sin förkunnelse, men kunde också peka på sina svagheter. Han var en god mentor till sina efterföljare. Vi kan se detta tydligt i hur han uppmuntrar Timotheus. På det sättet för han vidare det han fått av Herren. Timotheus hade råkat ut för kritiska människor. Gud hade gett så tydliga mönster för församlingens fortsatta existens att det inte gick att ta miste. Gud hade sagt att de skulle lyssna på sin lärare, låta Anden förklara Ordet. Den heliga kallelse, som Timoteus bejakat innebar ju att han hade ansvaret för att församlingen gick rätt väg. Det var han som svarade inför Gud för att läran var rätt. Kan du förstå hans tårar, hans nöd? När man glömmer fråga Gud och pressar ledaren till att släppa sitt ledarskap, då är det kris i församlingen. När man inte känner igen Guds tilltal, när det som är "häftigt" har mer tyngd än vad den ende Sanne Guden säger i sitt Ord - då behövs apostelns recept: *"Skäms inte! Håll ut! Blås liv i gåvorna, Låt Guds Ande tar över, Stå kvar i Ordet.*

Paulus ger Timotheus livsviktiga råd:

2 Tim 1:3-6

... Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig.

2 Tim 1:8

Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig som är fånge för hans skull, utan lid för evangeliet du också, med kraften från Gud.

2 Tim 2:11-16

Detta är ett ord att lita på. Ty har vi dött med honom, skall vi också leva med honom; härdar vi ut, skall vi också härskas med honom; förnekar vi honom, skall han också förneka oss; är vi trolösa, förblir han ändå trogen, för han kan inte förneka sig själv. Påminn alla om detta och besvär dem vid Gud att inte diskutera. Det för inget gott med sig utan blir förödande för åhörarna.

2 Tim 3:14-17

Stå kvar vid det som du har lärt dig och fått visshet om. Kom ihåg vilka lärare du har haft och att du ända sedan dina barnår är hemma i de heliga skrifterna; de förmår ge dig den kunskap du behöver för att bli räddad genom tron på Kristus Jesus. Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv, så att den som tillhör Gud blir fri från sina brister och rustad för alla slags goda gärningar.

Vi behöver i dag lyssna till både Moses, Jesus och Paulus.

Tror vi i dag vad Guds Ord säger om dess inneboende kraft? Lyfter vi fram fram Ordet i samtal, i inbjudan till Guds församling och Guds rike? Eller skäms vi för det? Är vi rädda för att presentera omvändelsens underbara budskap? Förstår vi att Gud har förberett genom sin Ande så att människor skall kunna ta emot ett tydligt och radikalt budskap? Gömmer vi i dag det som är budskapet: "Du går förlorad om du inte omvänder dig"?